

การสร้างสรรคบทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
จากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา¹

Creation of Songs to Promote Cultural Tourism
From The Identity of Folk Performances in The Songkhla Lake Basin

กรฤต นิลวานิช²
Korarit Nilvanich

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างสรรคบทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างสำหรับบันทึกรายละเอียดทั่วไปของพื้นที่ 2) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคนในท้องถิ่นตอบบทเพลงที่ได้สร้างสรรค์ 3) แบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า บทเพลงที่ได้สร้างสรรค์จำนวน 9 เพลง คือ บทเพลงของดีที่เมืองคอน Volume 1, 2, 3 บทเพลงศิลปะเมืองสงขลา เสน่ห์สงขลา วิถีสงขลา ศิลป์เมืองลุง โนราห์เมืองลุง และคนเมืองลุง โดยบทเพลงทั้งหมดมีเนื้อหาบรรยายเกี่ยวกับวิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร จำนวน 3 เพลง บรรยายเกี่ยวกับศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก จำนวน 3 เพลง และบรรยายเกี่ยวกับดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ จำนวน 3 เพลง ทั้งนี้ การสร้างสรรค์เรียบเรียงดนตรี ผู้วิจัยได้นำอัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้าน หนึ่งตะลุง มโนราห์ และลิเกอูลู มาผสมผสานกับดนตรีสมัยใหม่ โดยชาวบ้านมีส่วนร่วมนำเสนอแนวคิด การสร้างสรรค์ในมิติต่าง ๆ ผ่านการประเมินแก้ไขโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการเผยแพร่ บทเพลงทางสื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยววัฒนธรรม และนำไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การสร้างสรรค์บทเพลง ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา อัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้าน

Abstract

The purpose of this research is to study the tourism promotion songs creation from local performing arts identities which appeared in the Songkhla Lake Basin area. This research conducted by qualitative research method. The research tools were 1) the unstructured observation for collecting the area general information 2) The local people interview about the opinions and suggestions for the creation songs 3) The evaluation form from the experts.

¹ งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ

² คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อีเมล korarit_gt@hotmail.com
Faculty of Fine Arts, Songkhla Rajabhat University. Email: korarit_gt@hotmail.com

The research found that there were 9 creation songs which were the best of Muang Korn Volume 1,2,3 Song art Songkhla town, Songkhla charming, Songkhla art way, Nora Uncle City And the people of Uncle City. Three of these songs described about way of life, costumes and food. Another three songs were about arts, craft works, sculptures, paintings and carve works. The last three songs expressed music, theatre and movies. The creation and arrangement of those songs inspired from the music identities of local performing arts which were shadow puppets (Nang Talung), Manora and Likay Hulu mixed up with contemporary music. Moreover, the songs were created from local people suggestions and evaluated by the music experts. Those songs were broadcasting on various medias to promote the cultural tourism and using in related activities in Songkhla Lake Basin area

Keywords: Cultural Tourism, The song creation, Songkhla Lake Basin, Identity of folk performances

บทนำ

ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ชุมชนในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาได้มีการพัฒนาจนเจริญรุ่งเรืองเป็นชุมชนเมืองโบราณบริเวณคาบสมุทรสทิงพระในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-18 มีหลักฐานการเป็นเมืองสำคัญ ทั้งคูน้ำ คันดิน และกำแพงเมืองโบราณ มีการติดต่อสัมพันธ์กับต่างชาติทั้งจีน อินเดีย และอาหรับ ชุมชนโบราณที่สำคัญ ได้แก่ ชุมชนโบราณปะโอ อำเภอสิงหนคร ชุมชนโบราณสทิงพระ บริเวณเขาควหา-เขาพะโคะ อำเภอสทิงพระ และชุมชนโบราณสีหยัง อำเภอรอนดง ทั้งหมดอยู่ในจังหวัดสงขลา การตั้งถิ่นฐานในยุคประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ดินแดนบริเวณลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาได้พัฒนาจนเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็วทั้งด้านฝั่งตะวันตก ซึ่งมีศูนย์กลางที่เมืองพัทลุง และฝั่งตะวันออกมีศูนย์กลางที่เมืองสงขลา เหตุการณ์ทางการเมืองในสมัยนั้นทำให้มีการโยกย้ายเมืองหลายครั้ง จนกระทั่งย้ายมาอยู่ตรงเมืองพัทลุงและสงขลาในปัจจุบัน ในปลายพุทธศตวรรษที่ 24 และต้นพุทธศตวรรษที่ 25 มีหลักฐานของความเจริญรุ่งเรืองในยุคนี้มากมายทั้งที่เป็นวัด (เช่น วัดเขียนบางแก้ว วัดจະหังพระ เป็นต้น) ชากเมือง (เช่น โคกเมืองบางแก้ว กำแพงเมืองสงขลาที่เขาแดง กำแพงเมืองพัทลุง ที่เขาชัยบุรี เป็นต้น) พระพุทธรูป เนินดิน สระน้ำ ฯลฯ การตั้งถิ่นฐานของประชาชนในลุ่มน้ำในปัจจุบันกระจุกกระจายเป็นกลุ่มตามบริเวณพื้นที่ราบรอบ ๆ ทะเลสาบสงขลา ได้แก่ การตั้งถิ่นฐานเป็นเมืองหรือชุมชนใหญ่ โดยเฉพาะเทศบาลนครสงขลา นครหาดใหญ่ และเมืองพัทลุง ฯลฯ ชุมชนที่อยู่ชานเมืองใหญ่ ๆ ชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานตามเส้นทางคมนาคมสายสำคัญ ๆ และการตั้งถิ่นฐานที่มีมาแต่เดิมซึ่งต้องพึ่งพิงทรัพยากรชายฝั่งและทรัพยากรในลุ่มน้ำ เช่นกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนต่าง ๆ ริมชายฝั่งทะเลสาบสงขลา (ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา, 2562)

พื้นที่ในเขตทะเลสาบสงขลา เป็นเขตพื้นที่ทางภาคใต้ของประเทศไทย มีอาณาเขตครอบคลุมใน 20 อำเภอ 4 กิ่งอำเภอ ของ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคใต้เป็นอย่างยิ่ง ที่สำคัญคือเป็นพื้นที่ซึ่งปรากฏภูมิศิลปะการแสดง

พื้นบ้านอันทรงคุณค่าต่าง ๆ มากมาย เช่น มโนราห์ เพลงบอก ลิเกป่า หนังตะลุง ร่องเงี้ยว ฯลฯ แต่เนื่องด้วยในปัจจุบันนี้พื้นที่ในเขตทะเลสาบสงขลา มีการขยายตัวของเศรษฐกิจ วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อิทธิพลจากตะวันตกเข้ามาแทนที่ ส่งผลให้เยาวชนหันหลังให้กับอารยธรรมในอดีตและรากเหง้าแห่งประเพณีและวัฒนธรรม สื่อต่าง ๆ ประโคมแข่งขัน หยิบยกเอาวัฒนธรรมต่างบ้านต่างภาษามาอวดกัน ล่อตาล่อใจด้วยชื่อเสียงและเงินทอง เยาวชนกำลังกลายเป็นผู้เสพบริโภคนิยมแต่อย่างไรก็ตามปัจจุบันการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตทะเลสาบสงขลา ยังคงทำหน้าที่ในการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันงดงามและทรงคุณค่าเรื่อยมา โดยหลากหลายองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของศิลปะการแสดงพื้นบ้านทางภาคใต้ จึงได้พยายามส่งเสริมและอนุรักษ์การแสดงพื้นบ้านดังกล่าวด้วยวิธีการต่าง ๆ แต่ยังคงไม่พอเพียงและสอดคล้องกับกระแสค่านิยมทางด้านวัตถุ วัฒนธรรมต่างชาติ และเทคโนโลยีอันล้ำยุคในสังคมปัจจุบันและอนาคตได้ (กรฤต นิลวนิช, 2561: 683)

การสร้างสรรค์บทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ผ่านแง่มุมและบริบทต่าง ๆ โดยการนำอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้าน เช่น หนังตะลุง มโนราห์ เพลงบอก ฯลฯ มาเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์บทเพลงผนวกกับแนวคิดสมัยใหม่หรือที่เรียกว่า ดนตรีร่วมสมัย (Contemporary music) ทั้งนี้ก็เพื่อกระตุ้นปลูกจิตสำนึกคนในท้องถิ่นให้เกิดแนวคิดในการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเผยแพร่ข้อมูลสู่กลุ่มเป้าหมาย การถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านทางบทเพลง ความสำคัญในการใช้บทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว สุชาติ แสงทอง (2557: 52) ได้กล่าวไว้ว่าพลังอำนาจทางสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อกิจกรรมทางด้านดนตรี ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงแต่ที่จะควบคุมเฉพาะสภาวะสังคมแปลกแยก (Exotic societies) เท่านั้น แต่จะสามารถควบคุมไปทุกสภาวะของสังคม ทางมานุษยวิทยาหรือดนตรีวิทยาได้เล็งเห็นถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญพื้นฐานในการนำไปสู่การพัฒนามุมมองใหม่ในสังคมหนึ่ง ๆ โดยเป็นการเพิ่มค่าของความรู้สึกถึงความเป็นอยู่ของประชาชนว่าสะท้อนออกมาอย่างไร ของวิถีชีวิตต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้นความสัมพันธ์ของดนตรีจะเป็นกระบวนการสำคัญ ที่นำไปสู่การค้นหาวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย ความเปลี่ยนแปลง และปัจจัยอื่น ๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้สังคมที่อาจเกิดจากการคิด การสร้างสรรค์ ของความต้องการในกลุ่มชน เพื่อจะพยายามแสดงให้เห็นถึงความเป็นอัตลักษณ์ของตน

เนื่องด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการการสร้างสรรคบทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในแง่มุมบริบทต่าง ๆ และทำการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายผ่านทางชุมชน สื่อและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ก็เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
2. สร้างสรรคบทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

3. เผยแพร่บทเพลงสู่กลุ่มเป้าหมาย และสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสร้างสรรค์บทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยจะทำการค้นคว้าเก็บข้อมูลจากตำรา เอกสาร งานวิจัย โดยในส่วนของข้อมูลภาคสนามจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสำรวจความพึงพอใจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์และดำเนินการตามจุดมุ่งหมายที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในเบื้องต้น ซึ่งจะมีขอบเขตในการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างสรรค์บทเพลงและอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในพื้นที่
2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3 ประเภทดังนี้
 - การท่องเที่ยวเชิงศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก
 - การท่องเที่ยวเชิงดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์
 - การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร
3. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้ง 3 ประเภทในพื้นที่รอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาตามรายละเอียดในหัวข้อ 1.2 รวมถึงอัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในพื้นที่
4. สร้างสรรค์บทเพลงจำนวน 9 เพลง จากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านและข้อมูลในบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
5. ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
6. แก้ไขบทเพลงโดยอ้างอิงข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
7. ศึกษาวิเคราะห์หาแนวทางในการเผยแพร่บทเพลงสู่กลุ่มเป้าหมาย สื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ที่ทำการศึกษา

พื้นที่ในการทำวิจัยในครั้งนี้ใช้พื้นที่ในเขตรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยวิธีการเลือกพื้นที่แบบเจาะจง ซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด คือ สงขลา นครศรีธรรมราช และพัทลุง

ขอบเขตเวลาในการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้กำหนดระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่ ธันวาคม 2561 - ธันวาคม 2562

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มประชากรแบบเจาะจง ซึ่งเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ

1) ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดคุณสมบัติจบการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า
ดนตรี และมีตำแหน่งวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำหรับสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับบทเพลง จำนวน 1 คน

2) ผู้ทรงเชี่ยวชาญ โดยกำหนดคุณสมบัติจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า
มีประวัติกำลังทำงานหรือผ่านการทำงานกับบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตงานเพลง ไม่ต่ำกว่า 10 ปี
สำหรับสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทเพลง จำนวน 1 คน

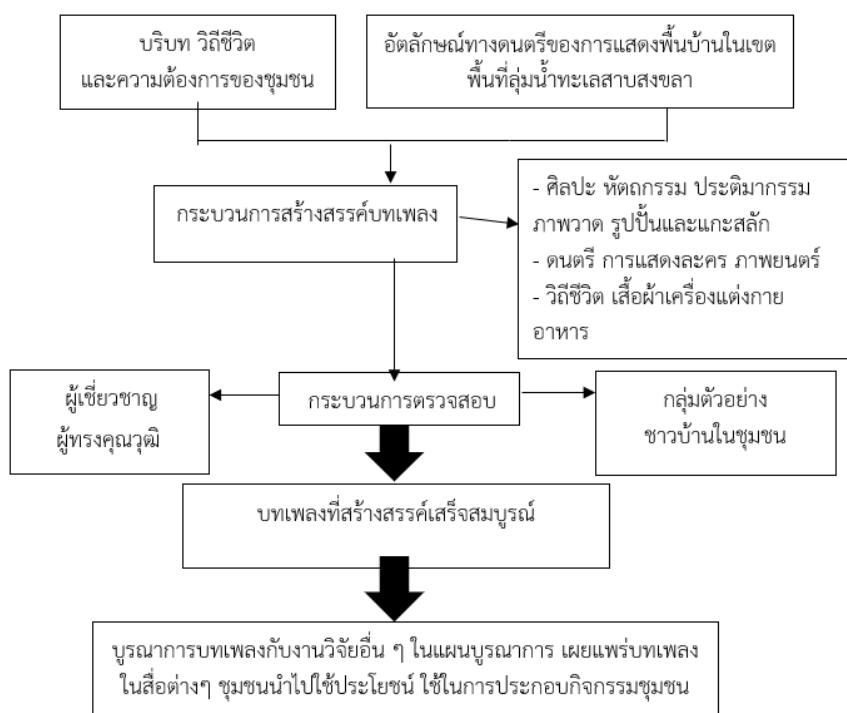
3) คนในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องสำหรับการทำแบบสำรวจความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะ จำนวน 120 คน ในเขตลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยมีรายละเอียดในการจำแนก ดังต่อไปนี้

3.1 เจ้าหน้าที่ในองค์กรของรัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจำแนก
เป็นจังหวัดละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน

3.2 ผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในเขตลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จำแนกเป็น
จังหวัดละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

3.3 ชาวบ้านในชุมชน ในเขตลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จำแนกเป็นจังหวัดละ
33 คน รวมทั้งสิ้น 99 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือในการดำเนินงานวิจัย และดำเนินการส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิทยวัฒน์ พันธศรีและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวุธ โกศล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างและมีโครงสร้างสำหรับบันทึกสภาพทั่วไป ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดและส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนที่ใช้บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ เช่น วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ ชื่อหมู่บ้าน ชื่อตำบล ชื่ออำเภอ และชื่อจังหวัด

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่ใช้บันทึกรายละเอียดส่วนตัวของผู้ที่ให้การสัมภาษณ์ เช่น ชื่อ เพศ อายุ อาชีพ ศาสนา สถานภาพครอบครัว เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและแนวทางในการสร้างสรรค์บทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่รอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อบทเพลงที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาซึ่งมีเนื้อหา 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อชื่อบทเพลงและเนื้อหาของบทเพลง

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียบเรียงเสียงประสาน

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้าน มาใช้ในการเรียบบทเพลง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้/สื่อสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน/สื่อสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยด้วยตนเอง ในส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร ตำราและงานวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ และเว็บไซต์ของสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนการเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสำรวจความคิดเห็น ความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลภาคสนามในส่วนของการสำรวจความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในท้องถิ่น

1.1 ติดต่อนัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างในท้องถิ่น

1.2 ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในท้องถิ่น

2. ติดต่อนัดหมายกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ดำเนินการส่งตัวอย่างบทเพลงและแบบเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิต่อบทเพลงที่ได้สร้างสรรค์ เพื่อดำเนินการแก้ไขตาม

การจัดกระทำข้อมูล

1. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย มาทำการศึกษาพร้อมจัดระบบหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
2. นำข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ การสำรวจความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งได้บันทึกไว้มาถอดความ แยกประเภท จัดหมวดหมู่และสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย
3. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การสำรวจความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาตรวจสอบ แก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

การศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอผลการศึกษาวเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาวิเคราะห์ แนวคิด บทเพลง เนื้อหา ทำนอง สโลว์เพลง
 - 1.2 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทพื้นที่วิจัย อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏและข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - 1.3 สังเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานเพลงในรูปแบบออดิโอไฟล์
 - 1.4 ศึกษาวิเคราะห์และแก้ไข โดยอ้างอิงข้อมูลจากการสำรวจความพึงพอใจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 1.5 ศึกษาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการเผยแพร่ผลงานเพลงสู่กลุ่มเป้าหมาย
 - 1.6 รายงานผลการวิจัย อภิปรายผล ทำการปรับปรุงเพิ่มเติม จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์และเผยแพร่ผลงานในสื่อตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้อง และอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลง โดยการวิเคราะห์นำคำสำคัญที่เป็นบริบทเด่นชัดของแต่ละชุมชน ที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมาร้อยเรียงด้วยภาษาพื้นบ้านที่สละสลวยสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ฟังได้โดยง่าย ทั้ง 9 บทเพลง ดังต่อไปนี้

1.1 บริบทที่เกี่ยวข้องปรากฏเด่นชัดในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแยกเป็นประเด็นดังนี้

- เพลงของดีเมืองคอน Volume 1 บริบททางด้านศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก ปรากฏมีสิ่งที่มีมาแต่โบราณและสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่เช่น ผงงักใน

วัดตกแต่งด้วยเหรียญจุฬารามเทพ รูปปั้นหนูเงิน-หนูทองยักษ์ หัตถกรรมฝีมือกระจูด ผลิตภัณฑ์ผ้าทอ ศิลปะการแกะตัวหนังตะลุง

- **เพลงของดีเมืองคอน Volume 2** บริบททางด้านการแสดงละคร ดนตรี ภาพยนตร์ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏมีการแสดงพื้นบ้านหนังตะลุง และมโนราห์

- **เพลงของดีเมืองคอน Volume 3** บริบททางด้าน วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร ปรากฏมีการแต่งกายหลากหลายสีสันแตกต่างกันตามเชื้อชาติตระกูล มีแหล่งทำผ้าทอ เครื่องถนอมอาหารขึ้นชื่อ เช่นขนมจีนน้ำยา ข้าวยา แกงส้ม แกงเคยปลา และวิถีชีวิตที่ผูกพันกับป่าพรุควนเคร็ง

1.2 บริบทที่ปรากฏเด่นชัดในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยแยกเป็นประเด็นในแต่ละบทเพลง

- **เพลงศิลปะเมืองสงขลา** บริบททางด้าน ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก ปรากฏมีเครื่องปั้นดินเผา ภาพจิตรกรรมผนังโบสถ์ รูปปั้นนางเงือก รูปปั้นแมงหวี่ รูปปั้นพญานาค จิตรกรรมลวดลายบนเรือกอลและ

- **เพลงเสน่ห์สงขลา** บริบททางด้าน การแสดงละคร ดนตรี ภาพยนตร์ ปรากฏมีการแสดงหนังตะลุง มโนราห์โรงครู การแสดงปี่ครุควน ทวนยก สี่ละ ลิเกฮูลู ลิเกทรงเครื่อง

- **เพลงวิถีสงขลา** บริบททางด้าน วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร ปรากฏมีผ้าทอเกาะยอ การทำผ้าบาติก อาหารขึ้นชื่อ เช่น แกงมัสมั่น ขนมจีนน้ำยา เต้าคั่ว แกงไตปลา ผัดสะตอ ไก่กอ แกงเหลือง และข้าวยา

1.3 บริบทที่เกี่ยวข้องปรากฏเด่นชัดในเขตพื้นที่จังหวัดพัทลุง แยกเป็นประเด็นดังนี้

- **เพลงศิลปะเมืองลุง** บริบททางด้าน ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก ปรากฏมี ขวานหินขัด ภาชนะดินเผา ซึ่งเป็นของโบราณ วัดเขียนบางแก้ว พระมหาธาตุเจดีย์วัด พระโพธิสัตว์วโลกิตสวนสัมฤทธิ์ พระพิมพ์อินเดียพระอิศวรสำริด วังเก่าวังใหม่ วังเจ้าเมืองพัทลุง หัตถกรรมสานจุดเลน้อย ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว และหัตถกรรมการแกะหนังตะลุง

- **เพลงโนราห์เมืองลุง** บริบททางด้าน การแสดงละคร ดนตรี ภาพยนตร์ ปรากฏมีการแสดงพื้นบ้านหนังตะลุง และมโนราห์

- **เพลงคนเมืองลุง** บริบททางด้าน วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร ปรากฏมีการแต่งตัวสบายสไตล์เสื้อสายจิ้นมาลาญ นุ่งผ้าถุง ดำเนินชีวิตแบบเรียบง่ายอยู่กับท้องถิ่น อาหารขึ้นชื่อที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น เมล็ดหัวครกหร่าน้ำผึ้ง ข้าวหลาม ขนมจีนยอดสะตอเบา ข้าวเม่า แกงคั่วปลา ลูกหยี หนมครก ข้าวหม้อแกงลิง กล้วยฉาบแม่แดง ไข่ปลาเลน้อย กินหมมจาก ถั่วต้ม

1.4 อัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เจาะจงนำอัตลักษณ์ทางด้านดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยการนำทำนองเพลงที่มีความเหมาะสมของการแสดงหนังตะลุง มโนราห์ และลิเกฮูลู มาผสมผสานในการเรียบเรียงประสานทั้ง 9 บทเพลง รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพลงของดีเมืองคอน Volume 1 นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านประกอบการแสดงมโนราห์ คือ เพลงแขกนาถเร็ว มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

2. เพลงของดีเมืองคอน Volume 2 นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านประกอบการแสดงพื้นบ้านมโนราห์ คือ เพลงนาตั่ว มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

3. เพลงของดีเมืองคอน Volume 2 นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านประกอบการแสดงพื้นบ้านมโนราห์ คือ เพลงโหมโรงหนังตะลุง มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

4. บทเพลงศิลปะเมืองสงขลา นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านมโนราห์ คือ เพลงโหมโรงมโนราห์(สอดสร้อย) และเพลงผีเสื้อตอมดอกไม้ มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

5. บทเพลงเสน่ห์สงขลา นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านลิอู คือ เพลงดิเกร ปูตตารี (Dikir Puteri) มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

6. บทเพลงวิถีสงขลา นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านหนังตะลุง คือ เพลงโหมโรง มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

7. เพลงศิลป์เมืองลุง นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านหนังตะลุง คือ เพลง เกี้ยวจ้อ มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

8. บทเพลงโนราห์เมืองลุง นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านหนังตะลุง คือ เพลงหักคอไอ้เท่ง มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

9. บทเพลงคนเมืองลุง นำอัตลักษณ์ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านมโนราห์ คือ เพลงเซตั่ว มาใช้ผสมผสานในการเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง

2. การสร้างสรรค์บทเพลงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์ของการแสดงพื้นบ้านที่ปรากฏในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

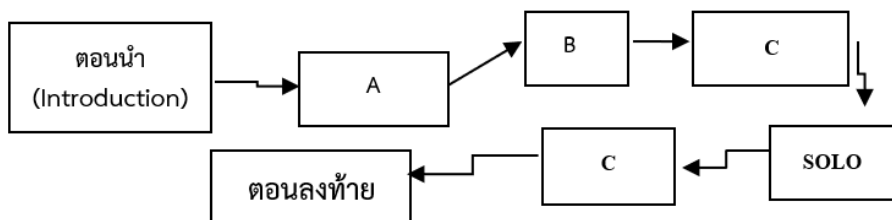
2.1 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงของดีเมืองคอน Volume 1

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับประติมากรรม รูปปั้น แกะสลัก ให้มีลักษณะเป็นป๊อปร็อก (Pop Rock) ในจังหวะฟังก์ร็อก (Funk/Rock) ตั้งอยู่บนบันไดเสียงอีเนเจอร์ลไมเนอร์ (E Natural Minor Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Common Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวต่ำ = 100 bpm

2.1.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 6 คอร์ด คือ Em, G, Am, B, C และ D โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียง อีเนเจอร์ลไมเนอร์ (E Natural Minor Scale)

2.1.2 สังคีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

2.3.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

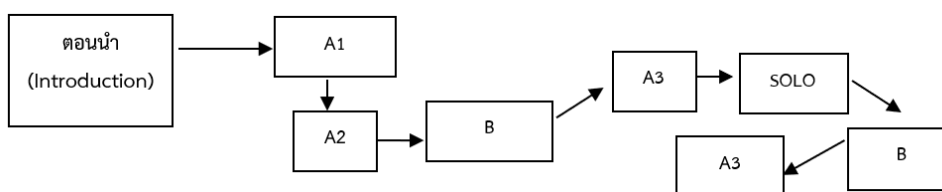
ภาพที่ 4 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

2.4 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงคิลปะเมืองสงขลา

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับ ประติมากรรม รูปปั้น แกะสลัก ให้มีลักษณะเป็นลูกทุ่งไทยในจังหวะโบเลโร่ (Bolero) ผสมผสานกับ ท่วงทำนองเพลงพื้นบ้านมโนราห์ในจังหวะรำวง (Rumwong) ตั้งอยู่บนบันไดเสียงเอเมเจอร์ (A Major Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Common Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวดำ = 70 bpm

2.4.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 6 คอร์ด คือ A, Bm, D, E, F#m และ F# โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียง เอเมเจอร์ (A Major Scale)

2.4.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

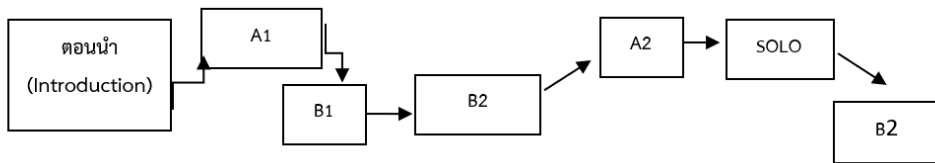
ภาพที่ 5 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

2.5 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงเสน่ห์สงขลา

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับการแสดง ภาพยนตร์ ละคร ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของ บทเพลงเกี่ยวกับการแสดง ภาพยนตร์ ละคร ให้มีลักษณะเป็นเพลงป๊อปร็อกในจังหวะรำวง (Rumwong) ผสมผสานท่วงทำนองดนตรีพื้นบ้านรองเง็งและลิเกฮูลู ตั้งอยู่บนบันไดเสียงอีเมเจอร์ (E Major Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Cut Common Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวขาว = 84 bpm

2.5.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 5 คอร์ด คือ E, F#m, A, B และ C#m โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียง อีเมเจอร์ (E Major Scale)

2.5.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

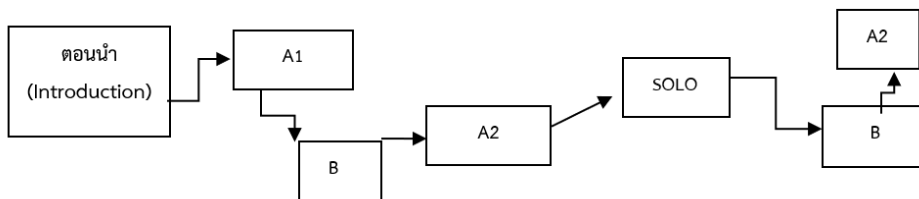
ภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

2.6 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงวิถีสงขลา

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับวิถีชีวิต การแต่งกาย ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับวิถีชีวิต การแต่งกาย อาหาร ให้มีลักษณะเป็นป๊อปร็อก (Pop Rock) ในจังหวะ ในจังหวะฟังก์ (Funk / 16 beat) ตั้งอยู่บนบันไดเสียงจีเมเจอร์ (G Major Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Common Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวดำ = 68 bpm

2.6.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 6 คอร์ด คือ G, Am, Bm, C, D และ Em โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียง จีเมเจอร์ (G Major Scale)

2.6.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

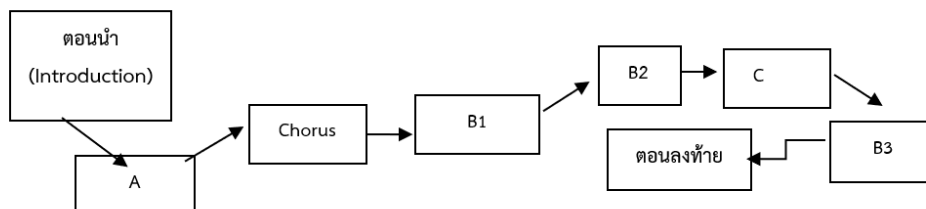
ภาพที่ 7 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

2.7 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงคิลป์เมืองลุง

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับประติมากรรม รูปปั้น แกะสลัก ให้มีลักษณะเป็นเพลงป๊อปร็อก (Pop Rock) ในจังหวะสโลว์โซล (Slow Soul) ตั้งอยู่บนบันไดเสียงจีเมเจอร์ (G Major Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Common Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวดำ = 65 bpm

2.7.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 9 คอร์ด คือ G, G7, Am, Bm, C, D, D7, Em และ E โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียงจีเมเจอร์ (G Major Scale)

2.7.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

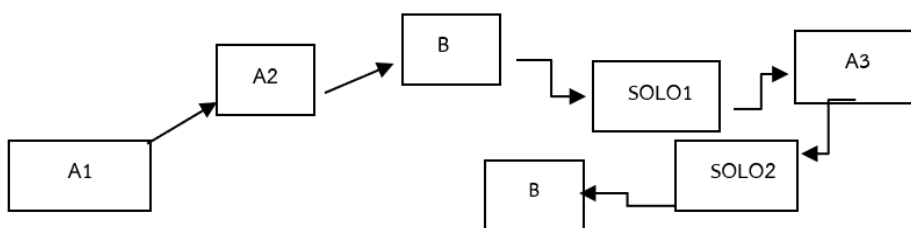
ภาพที่ 8 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

2.8 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงโนราห์เมืองลุง

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับการแสดง ภาพยนตร์ ละคร ให้มีลักษณะเป็นเพลงป๊อปร็อก (Pop Rock) ในจังหวะ Funk ตั้งอยู่บนบันไดเสียงอีเมเจอร์ (E Major Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Common Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวดำ = 96 bpm

2.8.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 5 คอร์ด คือ E, C#m, F#m, A และ B โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียง อีเมเจอร์ (E Major Scale)

2.8.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

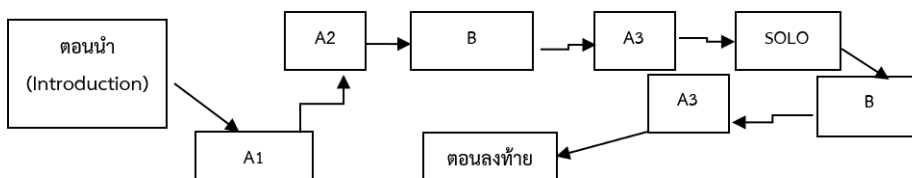
ภาพที่ 9 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

2.9 การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงคนเมืองลุง

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสังคีตลักษณ์ของบทเพลง โดยสร้างสรรค์เนื้อหาของบทเพลงเกี่ยวกับวิถีชีวิต การแต่งกาย ให้มีลักษณะเป็นเพลงป๊อปร็อก (Pop Rock) ในจังหวะฟังก์ (Funk/16 beat) ผสมผสาน จังหวะแบบมโนราห์ ตั้งอยู่บนบันไดเสียงจีเมเจอร์ (G Major Scale) โดยมีอัตราจังหวะแบบ Common Time ผสม March Time โดยกำหนดอัตราความเร็วในการบรรเลงให้โน้ตตัวดำ = 70 bpm

2.9.1 การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) การเคลื่อนที่ของคอร์ด (Chord Progression) ผู้วิจัยได้วางคอร์ดโปรเกรสชันโดยเลือกใช้ คอร์ด 6 คอร์ด คือ G, Am, Bm, C, D และ Em โดยสร้างไดอาโทนิคคอร์ดจากบันไดเสียง จีเมเจอร์ (G Major Scale)

2.9.2 สังกีตลักษณ์ (Form) มีโครงสร้างดังนี้

ภาพที่ 10 แสดงโครงสร้างสังคีตลักษณ์ของเพลง

3. สังเคราะห์ผ่านชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อยืนยันข้อมูล มีความเห็นร่วมกันยอมรับวัฒนธรรมต่อยอด

การเก็บข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการสำรวจความพึงพอใจ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรี จำนวน 2 คน และกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ จำนวน 120 คน ได้นำเสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ โดยสรุปดังต่อไปนี้

เพลงของดีเมืองคอน Volume 1

- 1) ชื่อเพลง “ของดีเมืองคอน” สอดคล้องกับเนื้อหา การเกริ่นนำบอกเล่าเรื่องราวบทเพลงได้ดี
- 2) การเรียบเรียงเสียงประสาน ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ ท่อน SOLO มีการสอดประสานและอาจเพิ่มเติมแนวทำนองเพื่อให้ทำนองหลักเด่นชัดมากขึ้น
- 3) ควรเพิ่มเติมอัตลักษณ์ทางดนตรีสอดประสานในระหว่างบทเพลงเพิ่มขึ้น เพื่อให้บทเพลงอบอุ่นด้วยอารมณ์และสีสันของภาคใต้
- 4) บทเพลงสามารถสื่อเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราชนำเสนองานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน รวมถึงงานศิลปะเก่าแก่ต่าง ๆ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดนครศรีธรรมราช อันเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่

เพลงของดีที่เมืองคอน Volume 2

- 1) ชื่อเพลง “ของดีที่เมืองคอน” สอดคล้องกับเนื้อหาที่มีการเกริ่นนำ บอกเล่าเรื่องราวได้ดี
- 2) การเรียบเรียงเสียงประสาน ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น ท่อน SOLO อาจเพิ่มเติมแนวทำนองเพื่อให้ทำนองหลักเด่นชัดมากขึ้น
- 3) มีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้าน ควรเพิ่มเติมดนตรีสอดประสานในระหว่างบทเพลงให้สอดคล้องกับเนื้อหาเพิ่มขึ้น เช่น “เสียงกลอนโนราเสียงปี่ดังไกล” “โนราร่ายรำหนังตะลุงผู้คนสืบสาน” เพื่อให้บทเพลงอบอุ่นด้วยอารมณ์และสีสันของภาคใต้
- 4) บทเพลงสามารถสื่อเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช นำเสนองานศิลปการแสดง ที่เป็นอัตลักษณ์เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่

เพลงของดีที่เมืองคอน Volume 3

- 1) ชื่อเพลง “ของดีที่เมืองคอน” สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงที่นำเสนอมีการเกริ่นนำเรื่องราวและมีบทสรุปของบทเพลงได้ดี
- 2) ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น ท่อน SOLO ไม่มีการสอดประสานและอาจเพิ่มเติมแนวทำนองเพื่อให้ทำนองหลักเด่นชัดมากขึ้น
- 3) มีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้าน และควรเพิ่มเติมการสอดประสานในระหว่างบทเพลงเพื่อให้บทเพลงอวลด้วยอารมณ์และสีสันของภาคใต้
- 4) บทเพลงสามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช นำเสนอวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์อันเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่
- 5) ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ตรวจสอบการออกเสียง “อะ” ครึ่งเสียง “ขนมจีนน้ำยา เป็น ขนมจีนน้ำยา”

เพลงศิลปะเมืองสงขลา

- 1) ชื่อเพลง “ของดีที่สงขลา” ฟังดูกว้าง เนื้อหาของเพลงต้องการสื่อถึงงานศิลปะของจังหวัดสงขลา ถ้าปรับให้ตรงกับสิ่งที่นำเสนอ เช่น “ศิลปะเมืองสงขลา, สงขลาเมืองศิลป์” จะทำให้สอดคล้องกับบทเพลงมากขึ้น ส่วนเนื้อหา มีการเกริ่นนำ บอกเล่าเรื่องราว มีบทสรุปได้ดี
- 2) การเรียบเรียงเสียงประสาน ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ท่อน SOLO มีการสอดประสานทำนองให้ทำนองหลักเด่นชัดดี
- 3) มีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้าน และควรเพิ่มเติมการสอดประสานในระหว่างบทเพลง เพื่อให้บทเพลงอวลด้วยอารมณ์และสีสันของภาคใต้
- 4) บทเพลงสามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดสงขลา เพราะนำเสนองานศิลปะที่ตกทอดกันมา รวมถึงงานศิลปะเก่าแก่ต่าง ๆ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดสงขลา
- 5) ข้อเสนอแนะอื่นๆ การออกเสียง “อะ” กึ่งเสียง “ชายหาดสมิหลา เป็น สมิหลา”

เพลงเสน่ห์สงขลา

- 1) ชื่อเพลง “ของดีที่สงขลา” ฟังดูกว้าง เนื้อหาของเพลงสื่อถึงงานศิลปะการแสดง ของจังหวัดสงขลา ถ้าปรับให้ตรงกับสิ่งที่นำเสนอ เช่น “เสน่ห์สงขลา, (จังหวัด) ทะลุสงขลา” จะทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงมากขึ้น ส่วนเนื้อหา มีการเกริ่นนำ บอกเล่าเรื่องราว บทสรุปได้ดี
- 2) ควรเพิ่มเติมการสอดประสานเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ ท่อน SOLO มีการประสานทำนองแบบแนวเดียว (Monophony) อาจเพิ่มเติมแนวทำนองเพื่อให้ทำนองหลักเด่นชัดมากขึ้น
- 3) การใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้านยังไม่ชัดเจน รวมถึงการแสดงอัตลักษณ์ในบทเพลง เช่น “ฟังกลอนโนราห์เพราะจับใจกลองทับปี่มอญยังคงบรรเลง” “จะพาไปแลหนึ่งลู่แห่งป๊ะ เห่งตุง” “เสียงปี่ครุฑคว้าวัวมา” ก็ควรใส่อัตลักษณ์ทางดนตรีให้ตรงกับเนื้อหาส่วนนี้
- 4) บทเพลงสามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดสงขลา เพราะนำเสนองานศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดสงขลา
- 5) ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ตรวจสอบการออกเสียง “ไอ้เท่ง เป็น อ้ายเท่ง” เสียง “อะ” กึ่งเสียง “มโนราห์โรงครู เป็น มะโนราห์โรงครู”

เพลงวิถีสงขลา

1) ชื่อเพลง “ของดีที่สงขลา” ฟังดูกว้าง เนื้อหาของเพลงต้องการสื่อถึงวิถีชีวิต ข้าวของเครื่องใช้ และอาหารต่าง ๆ ของชาวจังหวัดสงขลา ถ้าปรับให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอจะทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงที่นำเสนอมากขึ้น เนื้อหา มีการเกริ่นนำ มีการบอกเล่าเรื่องราวเชิญชวนมาท่องเที่ยว สื่อถึงความน่าอยู่ของจังหวัดสงขลาได้ดี

2) ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น ท่อน SOLO ไม่มีการประสานทำนอง อาจเพิ่มเติมแนวทำนองเพื่อให้ทำนองหลักเด่นชัดมากขึ้น

3) มีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรี ควรเพิ่มเติมอัตลักษณ์ทางดนตรีสอดประสานในระหว่างบทเพลงเพิ่มขึ้นเพื่อให้บทเพลงอวลด้วยอารมณ์และสีสันของภาคใต้

4) บทเพลงสามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดสงขลา เพราะนำเสนอวิถีชีวิตอาหารพื้นถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์อันเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่

เพลงศิลป์เมืองลุง

1) ชื่อเพลง “ของดีที่พัทลุง” ฟังดูกว้าง เนื้อหาของเพลงต้องการสื่อถึงงานศิลปะของจังหวัดพัทลุง ถ้าปรับให้ตรงกับสิ่งที่นำเสนอ เช่น “ศิลปะเมืองพัทลุง, ศิลป์เมืองลุง” จะทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงมากขึ้น เนื้อหา มีการเกริ่นนำ บอกเล่าเรื่องราว มีบทสรุปของเนื้อหาดี

2) การเรียบเรียงเสียงประสาน ตั้งข้อสังเกตว่ายาวไปหรือไม่ ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่ ท่อน SOLO มีการสอดประสานทำนองให้ทำนองหลักเด่นชัดดี

3) มีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรี และควรเพิ่มเติมดนตรีสอดประสานให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงที่กล่าวถึง เช่น เนื้อหาที่กล่าวถึงหนังตะลุง “หัตถกรรมแกะหนังให้กลายเป็นหนังตะลุงไอ้เท่งไอ้ทองมีพุง” ก็ควรใส่อัตลักษณ์ทางดนตรีหนังตะลุงให้ตรงกับเนื้อหาส่วนนี้

4) บทเพลงสามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดพัทลุง เพราะนำเสนองานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน รวมถึงงานศิลปะเก่าแก่ต่าง ๆ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดพัทลุง

5) ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ตรวจสอบการออกเสียง เช่น “แกะสลัก เป็น แกะสลาก”

เพลงโนราห์เมืองลุง

1) ชื่อเพลง “ของดีที่พัทลุง” ฟังดูกว้าง เนื้อหาของเพลงต้องการสื่อถึงศิลปะการแสดงที่สำคัญของจังหวัดพัทลุง ดังเนื้อหาที่ว่า “ของดีที่พัทลุงเมืองหนังลุ่มโนรา” ถ้าปรับให้ตรงกับสิ่งที่นำเสนอ เช่น “พัทลุงเมืองหนังลุ่มโนรา, โนราเมืองลุง” น่าจะทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงที่นำเสนอมากขึ้น เนื้อหา มีการเกริ่นนำ มีการบอกเล่าเรื่องราว มีบทสรุปของเนื้อหาได้ดี

2) การเรียบเรียงเสียงประสาน ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น ท่อน SOLO มีการสอดประสานทำนองให้ทำนองหลักเด่นชัดดี

3) ความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีของการแสดงพื้นบ้านมาใช้ในการเรียบเรียงบทเพลงมีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรี และควรเพิ่มเติมอัตลักษณ์ทางดนตรีสอดประสานให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลง

4) บทเพลงสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ เชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดพัทลุง นำเสนองานศิลปะการแสดงหนังตะลุงโนราห์ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

บทเพลงคนเมืองลุง

1) ชื่อเพลง “ของดีที่พัทลุง” ฟังดูกว้าง เนื้อหาของเพลงต้องการสื่อถึงวิถีชีวิตของชาวจังหวัดพัทลุง ถ้าปรับให้ตรงกับสิ่งที่จะนำเสนอ เช่น “วิถีคนเมืองพัทลุง, คนเมืองลุง” จะทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงมากขึ้น เนื้อหา สอดคล้องกับบทสรุปของบทเพลงได้ดี

2) ท่อนร้องควรเพิ่มเติมการสอดประสานของเครื่องดนตรีที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น ท่อน SOLO มีการสอดประสานทำนองให้ทำนองหลักเด่นชัดดี

3) การเรียบเรียงเสียงประสานมีความเหมาะสมในการใช้อัตลักษณ์ทางดนตรีการแสดงพื้นบ้าน

4) บทเพลงสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ที่สามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้ในภาพรวมของจังหวัดพัทลุง เพราะนำเสนอวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจังหวัดพัทลุง เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่จังหวัดพัทลุง

ที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้นเป็นบทสรุปข้อวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 2 ท่านรวมถึงกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ โดยผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขตามข้อวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะ ดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้วในขั้นตอนการทำบทเพลงในระดับมาสเตอร์

4. รูปแบบการเผยแพร่ต่าง ๆ ผลลัพธ์ ยืนยันการยอมรับ

ผู้วิจัยได้ทำการเผยแพร่บทเพลงสู่ชุมชน โดยดำเนินการส่งข้อมูลบทเพลงและรับรองผลงาน โดยการทำหนังสือการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย/และงานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอก ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งนี้ชุมชนได้นำบทเพลงไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเผยแพร่ในโซเชียลเน็ตเวิร์ก สถานีวิทยุ และนำบทเพลงไปบูรณาการใช้กับงานวิจัยสร้างสรรค์อื่น ๆ ในชุดวิจัยบูรณาการเดียวกัน เช่น การสร้างสรรค์สื่อมัลติมีเดีย การสร้างสรรค์ระบำ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นแผ่น CD เพื่อส่งให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาสืบไป

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาบริบทต่าง ๆ ของพื้นที่ และอัตลักษณ์ด้านดนตรีของการแสดงพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องมาสร้างสรรค์เป็นบทเพลง ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ และวิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และอาหาร ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์บทเพลงผู้วิจัยได้คำนึงถึงการเรียบเรียงเนื้อหา การเรียบเรียงเสียงประสานที่เรียบง่าย ส่งผลทำให้บทเพลงสามารถเข้าถึงกลุ่มคนฟังและสามารถถ่ายทอดเรื่องราวในชุมชน และบทเพลงสามารถสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ทะเลสาบสงขลาได้อย่างยั่งยืน โดยการนำบทเพลงไปเผยแพร่สู่ชุมชน สื่อต่าง ๆ และใช้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่และเชิงนโยบาย โครงการวิจัยนี้ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่เขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา สอดคล้องกับสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561: 1-20) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ผนวกกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตเพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้าน

การท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรมความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

ผลงานเพลงทั้ง 9 บทเพลงที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา ผ่านขั้นตอนการผลิตผลงานตามมาตรฐานได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและทรงคุณวุฒิ ทำการสำรวจความพึงพอใจและข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าว รวมถึงร่วมปรึกษาคณะกรรมการเผยแพร่บทเพลงในสื่อต่าง ๆ กับชุมชน ทำการบูรณาการบทเพลงกับศาสตร์ทางด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับ สำราญ จุช่วย (2551: 9) ได้ทำการศึกษา แนวทางการประชาสัมพันธ์ตามคุณลักษณะของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ กล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์กรสถาบันนั้น ๆ ด้วยความพยายามในการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ด้วยสื่อหรือวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้กลุ่มประชาชนเป้าหมาย เกิดทัศนคติมีความเข้าใจอันดีต่อภาพพจน์ที่ดีต่อองค์กรสถาบันยอมรับด้วยความศรัทธาและเกิดการสนับสนุนและให้ความร่วมมือเป็นผลให้การดำเนินงานขององค์กร สถาบันบรรลุวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรนำบทเพลงที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นไปเผยแพร่ในเครือข่ายประชาสัมพันธ์
2. ควรจัดทำเวอร์ชันภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับรู้และเข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น
3. ควรส่งเสริมการดำเนินโครงการวิจัยในลักษณะนี้ในพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศไทยให้มากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กรฤต นิลวานิช. (2561). แนวทางการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเกี่ยวกับการแสดงพื้นบ้านในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติพิบูลสงครามวิจัยครั้งที่ 4 ประจำปี พ.ศ.2561. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2562). ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา. สืบค้น 30 พฤศจิกายน 2562, จาก http://www.songkhralake.psu.ac.th/content/bio_physic
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (5) ประเด็นการท่องเที่ยว. สืบค้น 30 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://nscr.nesdc.go.th/>
- สำราญ จุช่วย. (2551). แนวทางการประชาสัมพันธ์ตามคุณลักษณะของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สุชาติ แสงทอง.(2557). เอกสารประกอบคำบรรยาย แนวคิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่อการสร้างงานด้านศิลปวัฒนธรรม. สงขลา: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.